

תת"ע (תל אביב) 2087-09-24 - מדינת ישראל נ' משה יגודיב

תת"ע (תל-אביב-יפו) 2087-09-24 - מדינת ישראל נ' משה יגודיב שלום תל-אביב-יפו

תת"ע (תל-אביב-יפו) 2087-09-24

מדינת ישראל

נ ג ד

משה יגודיב

בית משפט השלום שבתו כבית משפט לטעורה תל-אביב-יפו

[05.12.2024]

כבוד השופט עידן שנייר

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין שניית בהיעדרו של המבקש לאחר התיצב לדין ביום 13.11.24.

הרקע העובדתי: 1. ביום 1.8.24 הוגש נגד המבקש הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירה של ניגזה ברכב ובו שלושה נסעים למרות

מספר הנוסעים המקסימלי המותר ברישון הרכב הוא שנים בלבד, וזאת בניגוד לתקנה 84(ב) **لتיקנות הטעורה**.

הזמןה לדין וכותב האישום הונפקו בסמוך לביצוע העבירה על-ידי שוטר ונמסרו לנאים. במסגרת הזמןה נדרש

.

ה המבקש התיצב ביום 1.10.24 בבית משפט זה לדין הקראה.

2. ביום 25.9.24 הגיע המבקש בקשה לדוחות את מועד הדיון לתאריך אחר, וזאת עקב טישה לחו"ל שתוכננה מבעוד

מועד. באותו היום, ניתנה החלטה שבה נעתרתי בבקשתה והדיון נדחה ליום 13.11.24.

3. המבקש לא התיצב לדין הנדחה ונשפט בהיעדרו. בגור הדין, הושטו על המבקש העונשים הבאים: פסילה בפועל

لتקופה של 45 ימים, קנס כספי בסך 2,000 ₪ ופסילה על תנאי של שלושה חודשים למשך שלוש שנים.

טענות הצדדים:

4. ביום 17.11.24 הגיש המבקש בקשה לביטול פסק הדין שניתנה בהיעדרו. בבקשתו טוען המבקש כי לא ידע על התאריך שנקבע ועל הזמןו לתאריך אחר. עוד טוען כי גילה על פסק הדין אחרי שקיבל מסרונוטלפון הנידד המUID על קיומו של חוב בסך של 2,000 ₪ מאת המרכז לגביות קנסות. המבקש ביקש לקבוע מועד דין חדש בעניינו (להלן:

"הבקשה המקורי").

5. דא עקע, הבקשה המקורית הייתה קצרה, לאקוונית ולא נתמכה בתצהיר כנדרש. בהתאם ניתנה החלטה כי המבוקש יגיש תצהיר חתום ומאותמת על-ידי עורך-דין שבמסגרתו יתייחס לשני עניינים: האחד, העובדה כי במערכת "נת המשפט" נרשמה צפיה בהחלטת בית המשפט שדחתה את הדיון, באותו היום שבו ניתנה ההחלטה שבה, לבקשתו, נדחה תאריך המשפט למועד אחר; והשני, על המבוקש לפרט את טענותיו לגופו של הנאשם שבו האישום.
6. ביום 27.11.24 הגיש המבוקש בקשה מתוקנת מלאה בתצהיר. במסגרת הבקשה המתוקנת חזר המבוקש על טענותיו שלא ידע על הדיון שנקבע ליום 13.11.24 שבו נשפט בהעדר, וכי נודע לו על כך לאחר קבלת מסרונו בטלפון הניד על קיומו של חوب. לעניין הצפיה בהחלטה באמצעות האינטרנט, טוען המבוקש כי ניסה לצפות בה אר שעה בחו"ל, והקובץ עם ההחלטה לא נפתח ולכן לא היה מודע להחלטה. לגופו של הנאשם, טוען המבוקש כי הסיע שתי עובדות שלו בשעות הלילה המאוחרות מאחר שר דרך להביאן הביתה "זאת על רקע האIOS האיראני לTAGOBIA נגד ישראל - أيام שהתרחש ביום למחרת".
7. המשיבה מתנגדת לבקשה ומדגישה כי דיון ההקראה הראשון נדחה לבקשת המבוקש ומשלא התיצב - נשפט בהעדרו ומשום כך לא נגרם למבקר כל עיוות דין.
8. סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי קובע כי בית-המשפט יבטל את פסק-הדין שניתן בהיעדר אם נוכח שהתקיים אחד מלה: (1) הייתה סיבה מוצדקת לאי-התיצבותו; (2) אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין. הכלל הוא משפטים בית-המשפט את מלאכתו והוציא מתחת ידי פסק-דין, "מעמדו של הנאשם הוא של מי שנשפט והורשע כדין. لكن, כאשר מבוקש הוא כי פסק-הדין יבוטל, עליו הנintel לשכנע את בית-המשפט מדוע ניתן לו "כרטיס כניסה" לקיום חזר של ההליך אשר הסתיים" (בע"פ 8583/04 חילף נ' מדינת ישראל, פורסם באתר נבו (02.11.04)).
9. לא שוכנעת כי במקורה דין הייתה סיבה מוצדקת לאי-התיצבותו של המבוקש למשפטו. המבוקש הגיע בקשה לדוחית דין ההקראה עקב טישה לחו"ל, שאלה נערתית, והמועד נדחה ליום 13.11.24. מעין בתיק במערכת "נת המשפט" עולה כי בניגוד לטענותיו של המבוקש, הוא צפה בהחלטה באתר האינטרנט עוד באותו היום שבו היא ניתנה, קרי, ביום 25.9.24. המבוקש הגיש תצהיר שבו הוא טוען כי לא הצליח לצפות בהחלטה מאחר ששזה בחו"ל באותו עת. טענה זו תמורה, בשים לב שבבקשת הדוחיה שהגיש המבוקש צורפו כרטיסי טישה שבהם נרשם כי הטישה לא צפה היא ביום 5.10.24. הינו, ביום שצפה המבוקש בהחלטה הוא היה בישראל. אולם, אף אם אכן כי המבוקש לא צפה בהחלטה באתר תקללה בפתיחה הקובל כפי שטען, הרי שהדיון נדחה לבקשתו של המבוקש שלא טרח לברר מה עלה בגורלה של הבקשה שהגיש - ומדובר במקרה של רבובץ לפתחו (ע"פ 6920/07 חסן נ' מדינת ישראל, פורסם באתר נבו (04.09.07).

10. באשר לאפשרות לקיומו של עיוות דין, בית-המשפט העליון ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם, פורסם באתר נבו (25.03.18) קבע כי המונח "עיוות דין" בהקשר לביטול פסק-דין שנית בהיעדר משמעו ה壯עה על: "שיקוליםכבדיםشكل, שיש בהם פוטנציאליםמשיים לשינויהתוצאה".
11. בבקשתו המקורית, המבוקש לא התיחס כלל לעניין עיוות הדין כאשר הטרונית היחידה הייתה גובה הקנס. בבקשתו המתוקנת, התייחס המבוקש לאישום גופו, אך מדבריו עולה כי הוא הודה במינויו לו ואינו חולק על-כך שהעבירה בוצעה וכי הסיע שטי נסועות ברכבו, מעל המותר ברישון הרכב. המבוקש הסביר כי ביצע את המעשה מאחר שלא נמצא פתרון עבור שתי העובדות ובשים לב למצב הביטחוני והאiom האיראני שהוא צפוי להתmesh (והתmesh ביום למחרת).
12. בכל הבודד והערכה, הסעת נסועים מעל המותר ברישון הרכב היא עבירה חמורה בעלת אופי בטיחותי. המבוקש סיכון את כל היושבים ברכב ואת הנסעת הנוספת במיוחד, שכן מספר חגורות הבטיחות שמותקנות ברכב אינם תואם את מספר הנסועים. אין בדי לקבל את טענת המבוקש לפיה לא ניתן היה למצוא פתרון אחר, ובכל מקרה המעשה של המבוקש יצר סיכון ממש לשלום הנסועות ברכב. דומה כי המבוקש אף לא הפנים את חומרת העבירה ולא ניתן למצוא בבקשתה נטילת אחירות אלא ניסיון להצדיק את נטילת הסיכון הבלתי סביר בנסיבות העניין.
13. באשר לעונש, שבתי ובחנתי את פסק הדין שנית בהעדר, ואני סבור כי הוא מחמיר עם המבוקש כלל ועיקר. מדובר בעבירה מסכנת חיים כאמור, ובמסגרת העונש נתמי דעתך גם לעברו התעבורי של המבוקש אשר כולל 18 הרשעות קודמות בתעבורה. בין הרשעותיו, עבירות נספות בעלות אופי בטיחותי בהן: נהיגה משמאלי לכו הפרדה רצוף, נהיגה בקלות ראש, אי-ציות לתמרור עצור ועוד.
14. לסיכום, אני סבור כי בקרה דין לא הייתה סיבה מוצדקתiae להתייצבותו של המבוקש. המבוקש ביקש בקשה של מועד הדיון, ולא טרח לברר מה עלה בגורלה של הבקשה ולבן המחדל בעניין זה רובץ לפתחו. לא שוכנעתי כי יגרם למבוקש עיוות דין מהשארת פסק הדין שנית בהעדר על-כנו. המבוקש מודה בביצוע העבירה ואף אם אקח בחשבון את טיעונו לעונש, לא מצאתי כי העונש שהושת על המבוקש הוא חמור, זאת בשים לב לחומרת העבירה ובשים לב גם להרשעותיו הקודומות.
- הבקשה לביטול פסק הדין שנית בהעדר, נדחתה.
ניתנה היום, ד' כסלו תשפ"ה, 05 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.